

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica de după Înălțarea Sfintei Cruci

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toți cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos, iar portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca niște morți au căzut, și cei ce s-au izbăvit de dânșii, acum, văzând Crucea, cântă așa:

Bucură-te, învierea celor omorâți;
 Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
 Bucură-te, deșertarea vistieriilor iadului;
 Bucură-te, câștigarea desfătărilor raiului;
 Bucură-te, toiag care ai afundat oastea egipteană;
 Bucură-te, că iarăși pe poporul israelitean l-ai adăpat;
 Bucură-te, lemn însuflețit, a tâlharului mântuire;
 Bucură-te, trandafir bine mirositor, a binecredincioșilor mireasmă;
 Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
 Bucură-te, pecetea pe care oamenii au luat-o;
 Bucură-te, Cinstită Cruce, ușa tainelor;
 Bucură-te, prin care se revarsă râuri dumnezeiești;
 Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!
 Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce S-a pironit pentru cei fără de lege, de bărbații cei fără de lege și blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o, toți acum să cânte:
 Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
 Bucură-te, îndreptarea celor robiți de patimile lumești;
 Bucură-te, înnoirea Învierii lui Hristos;
 Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;
 Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioșii;
 Bucură-te, Lemn de prooroci vestit a fi pe pământ sădit;
 Bucură-te, ajutorul împărăției împotriva vrăjmașilor;
 Bucură-te, apărare tare a cetății;
 Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
 Bucură-te, a greșităilor osândire;

Din Acatistul Sfintei Cruci

Evanghelia Duminicii de după Înălțarea Sfintei Cruci

**(Luarea Crucii și urmarea
lui Hristos)**

Ev. Marcu 8, 34-38; 9-1

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să -și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața, o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Exagerata purtare de grijă a părinților poate deveni o cruce grea pentru copil

Taina mântuirii omului are în centru jertfa de pe Cruce a Domnului Hristos, jertfă care ne-a absolvit de păcate, ne-a împăcat cu Dumnezeu și ne-a deschis posibilitatea de a ne schimba în bine în orice moment din viața noastră.

Prin Taina Botezului, fiecare prunc devine purtător de cruce, dobândind calitatea de „următor al lui Hristos” între oameni. Pruncul botezat devine foarte sensibil și iritat față de starea de păcat din jurul său. De aceea, atunci când copilul plânge, este agitat și nu găsim nici o explicație firească sau medicală, este bine ca părinții să-și cerceteze comportamentul sau starea de pace cu Dumnezeu, care sălășluiește în sufletul curat al pruncului. Copilul mic este ca un radar, ca un detector pentru ceea ce este negativ și rău în jurul lui.

Adeseori părinți încărcăți de patimi, sau păcate, sunt nemulțumiți de agitația copilului lor, de faptul că nu pot să îi controleze stările. E greu să schimbi pe cineva, dacă tu nu ești capabil să îți schimbi propria viață în bine. Copilul este foarte dependent de ceea ce vede în viața părinților săi. Chiar și când va fi mai mare și va avea discernământul necesar, deși ar putea să se pună singur la adăpost în fața provocărilor demonice, totuși starea de tensiune, de mâhnire a părinților, starea de conflict, starea de păcat, starea de indiferență a acestora îl transformă în ființă slabă, vulnerabilă în fața relelor lumii. Se cere multă veghere și asupra noastră, a părinților, nu numai a copilului. *Camera o aerisești ca să respire copilul aer curat, dar când este încărcată de păcate camera aceea, oare ce respiră sufletul copilului ?!*

Prin instituirea Tainei Botezului, Mântuitorul Iisus Hristos de fapt vorbește lui Nicodim despre nașterea din apă și din Duh despre moarte, moartea omului vechi. Este un pic șocant chiar și pentru noi, cei de astăzi, să vorbești la Taina Botezului despre moartea unui om. Și spun aceasta, că nu de puține ori constat această dificultate de înțelegere la nivelul părinților atunci când este vorba de Taina Botezului. Întreita afundare a pruncului în cristelniță înseamnă moartea și învierea sa în numele, cu puterea și sub ocrotirea Sfintei Treimi. Harul lui Dumnezeu face în acel moment separația între plăpânda ființă umană și păcatele moștenite de la părinți, moși, strămoși, până la Adam. Cel

botezat înviază, păcatele moștenite rămân însă în apa botezului, asupra căreia s-a citit aceeași rugăciune de sfințire ca la Agheazma Mare.

De multe ori, influențați de publicitatea negativă împotriva tradițiilor ortodoxe, unii părinți îmi cer: ”Vă rugăm să îl udați puțin uda așa, pe năsuc, să nu îl înmuiați cumva în cristelniță, să nu i se întâmple ceva odorului nostru”. Evident, dacă părinții îmi cer imperativ și își asumă răspunderea, atunci eu nu pot decât să împlinesc o rânduială care are un caracter special, botezul celui grav bolnav sau botezul muribundului, care presupune ca acesta să nu mai fie înmuiați în apă. Și, uite așa, se administrează botezul prin stopire pentru cel grav bolnav, unui copil perfect sănătos ! Oare nu e dramatic faptul că micuțul își începe viața creștină cu o minciună ? Suntem atât de antrenați în a afirma „adevărul” nostru, încât, iată, nu ne mai oprim nici în fața lui Dumnezeu !

De ce ținem noi la această rânduială a botezului prin afundare ? - Pentru că în felul acesta se transferă în viața pruncului Învierea Domnului, capacitatea de a birui orice rău în viața personală, de a fi liber de tot ceea ce se petrece rău în jurul său, de a se rupe definitiv de păcatul strămoșesc. Trecerea pe sub apă, printr-o stare în care omul nu ar mai fi viu, dacă ar rămâne acolo, este de fapt o trecere prin moarte. Cel botezat nu mai este un prunc născut, ci este un om înviat, pentru care botezul a devenit o doua naștere.

Desigur, atunci la momentul Botezului, nu se vede nici o diferență între stopire și afundare. Efectele se văd mult mai târziu, la vârsta adolescenței, a nonconformismului, când copilul parcă devine „neguvernabil”. Astfel, tot ceea ce nu se împlinește după rânduială la botezul pruncului, devine pentru el o cruce pe care părinții i-o pun pe umeri, cu convingere că își „protejează” copilul. De fapt, neîmplinirea rânduiei se va răsfrânge negativ peste ani în viața sa și a familiei.

Pruncul botezat nu mai este „rob” al patimii și al păcatului, dar ele pot reveni sub forma unor tentații, unor înclinații, porniri păcătoase, mai ales când copilul „deschide ochii spre lume”. Atunci, diavolul, „maestru al publicității” știe să facă atractiv păcatul, iar copilul copleșit de povara crucii unei purtări de grijă exagerate a părinților, când ajunge la vârsta afirmării propriei personalități, își croiește singur drumul spre păcat cu convingerea că așa, în sfârșit, se bucură de libertate.

Pr. Mihai Mărgineanu

Senatul a adoptat în plen organizarea referendumului pentru familie — 7 octombrie

noastră istorică, acum, la o sută de ani de la Marea Unire, să ne reunim într-o imensă afirmare a libertății, demnității și suveranității noastre ca popor, în concertul popoarelor europene.

Votul de marți, 11 septembrie 2018, din Senatul României, pune capăt unei îndelungi așteptări din societatea românească. Mulțumim tuturor senatorilor care au votat pentru ca poporul român să-și poată exprima opinia, să-și poată exercita suveranitatea prin referendum.

Am ajuns, astfel, în fața ultimei etape a lungului nostru drum pentru apărarea minților și sufletelor copiilor noștri de intruziunea minciunii și falsului unei ideologii radicale care vrea să-î învețe că naturalul și firescul sunt doar expresia unei așa-zise prejudecăți, și nu fundamentul vieții noastre ca ființe umane libere și demne, capabile de frumusețe și dragoste, de demnitate și moralitate.

Coaliția pentru Familie și Platforma Împreună vor continua implicarea până la Referendum, îndeplinind mandatul conferit de cele 3 milioane de români semnatari ai inițiativei cetățenești. Au trecut trei ani grei, plini de nedreptăți comise împotriva noastră, a tuturor.

Referendumul care se va organiza este șansa

Referendumul nu este al niciunui partid, al niciunui lider politic, este al tuturor aceluia care vor veni la vot pentru apărarea copiilor lor, pentru ca viața lor să fie scutită de minciuna ideologică a revoluției sexuale, de minciuna aceluia care vor să ne reeduce pe toți, părinți și copii.

Trebuie acum ca noi să înțelegem cât de multă nevoie este de votul nostru, de prezența noastră, cât de multă nevoie au copiii și nepoții noștri de protecția noastră și de mobilizarea noastră pentru a le apăra drepturile și viitorul.

Definirea căsătoriei ca uniunea dintre un bărbat și o femeie în Constituția României va face ca lumea noastră, societatea noastră, viața noastră să poată prezerva adevărul civilizației noastre creștine. Să facem acest lucru posibil prin votul nostru!

Pentru a reuși în încercarea noastră trebuie să fim cel puțin 6 000 000 de cetățeni la vot.

**Sursa: Coaliția pentru Familie/Platforma
Împreună**

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_scf@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Lósonczy, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 16 septembrie 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 19 septembrie 2018

8:00 Slujba Acatistului Sf. Ap. Toma

◆ Joi, 20 septembrie 2018,

18:00 Slujba Acatistului Sf. M. Mc. Ecaterina

◆ Vineri, 21 septembrie 2018

18:00 Slujba Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 22 septembrie 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

Picătura de înțelepciune:

Un tânăr de 20 de ani stătea într-o zi pe gânduri ... ce să fac, se gândi el, să mă însor sau să mă călugăresc?

Cred că orice aș alege nu va fi tocmai ușor. Dar dacă mă călugăresc, când voi îmbătrâni poate voi fi atât de singur și bolnav încât nimeni nu o să îmi fie alături ca să îmi poată da măcar un pahar cu apă ... Așa gândind tânărul, își făcuse plan că mai bine se va căsători. A venit timpul și s-a căsătorit cu o tânără tare cuminte. Au avut 5 copii împreună pe care i-au crescut tare greu ... el fiind un om sărac dar gospodar ... a muncii mult pentru ei ... A rămas și văduv de tânăr. A ajuns om bătrân cu nepoți și strănepoți și se bucura de dragostea lor.

Avea deja 90 de ani și era bolnav la pat. Copiii lui, nepoții și strănepoții erau în jurul patului de suferință și fiecare se îngrijea ca bătrânului să nu-i lipsească nimic.

- Dragii mei, le spuse el, acum că mă pregătesc de trecerea din această viață vreau să vă povestesc toată viața mea ... și le-a povestit bătrânul din ce își mai aducea aminte ... La un moment dat le-a spus și de perioada aceea a tinereții în care era în cumpănă, când nu știa ce să facă, să se călugărească sau să se căsătorească. Și la sfârșit le-a spus următoarele:

- Dragii mei, nu îmi pare rău că m-am căsătorit, că voi sunteți odraslele mele cu care m-a binecuvântat Dumnezeu, dar știți ce e cel mai ciudat lucru acum?! Că iată îmi făceam griji pentru un pahar de apă la tinerețe că poate nu îl voi avea la bătrânețe ... și acum am ajuns bătrân, bolnav și pe patul morții ... Și nu îmi este absolut deloc sete...

Cu toții au izbucnit în râs. Și bătrânul de asemenea.

Morala:

Nu îți fă' prea mari griji și multe socoteli în viață, că oricum nu se vor întâmpla așa cum le gândești tu, decât numai așa cum va vrea Bunul Dumnezeu să le rânduiască.